

Poštovane članice i članovi,

na samom smo početku nove nastavne godine, godine koja će po mnogočemu biti drukčija od prethodnih godina, prvenstveno zbog reforme strukovnog obrazovanja i frontalnog uvođenja tzv. [modularne nastave](#), a onda i zbog zapošljavanja novih djelatnika za sigurnost, koji bi trebali preuzeti kontrolu ulaza i tako konačno rasteretiti naše spremačice i domare te svojim zaduženjima i ovlastima osigurati sigurno ozračje u školskim ustanovama.

A svemu tomu prethodila je jedna izrazito turbulentna i sindikalnim događajima ispunjena školska godina, u kojoj smo imali dva velika prosvjeda, dva štrajka, desetke konferencija za [medije](#), nekoliko okruglih stolova na aktualne teme, sudjelovanja u mnogobrojnim [TV](#) i radijskim emisijama, potom pregovore i razgovore s predstavnicima resornog ministarstva, od državnih tajnika do ministra Fuchsa, kao i razgovore s čelnim ljudima ASOO-a, nastojeći da u zajedničkom djelovanju s druga dva obrazovna sindikata (Nezavisnim sindikatом znanosti i visokog obrazovanja te Školskim sindikatом Preporod) pokušamo riješiti sve krucijalne probleme koje smo detektirali u sustavu obrazovanja i znanosti. Naše su aktivnosti na kraju rezultirale potpisivanjem [Sporazuma](#) čelnika triju obrazovnih sindikata i ministra Fuchsa kao predstavnika Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih.

Treba ovdje jasno reći, Sporazumom nismo dobili sve ono što smo tražili i razumijemo nezadovoljstvo dijela članova takvim ishodom. No Sporazum je tek jedna etapa na istome putu, svjesni smo da je pred nama još puno posla u nastojanju da poboljšamo materijalni i statusni položaj zaposlenika, no odgovorno tvrdim, potpisivanje takvog sporazuma bio je maksimum koji smo u tom trenutku i u okolnostima koje su bile mogli dobiti. Od prvoga dana resorno ministarstvo i Vlada činili su sve da oslabe našu poziciju [opstruirajući](#) naše aktivnosti, od uskrate dnevnica za dane provedene u štrajku i naputka školama da iste nadoknade sindikati, do famoznog "mišljenja" kojim se nastojalo prosvjed proglasiti [nesindikalom aktivnošću](#) za koju zaposlenici nemaju pravo koristiti dva slobodna plaćena dana. Potezi koje su povlačili vladajući i ne trebaju čuditi, no itekako čudi i brine činjenica da su im u opstrukciji pomagali drugi sindikati, a posebno [obrazovni sindikati](#) koji nisu sudjelovali u našim aktivnostima. Isto tako, nitko od sindikata nije reagirao kada su se uzimale dnevnicе za dane u štrajku, ni kada se prosvjed proglašavao nesindikalom aktivnošću. Dapače, nitko nije reagirao ni kada je državni tajnik Stipe Mamić u jednoj radijskoj emisiji, u kojoj sam i sam gostovao, izrekao jednu po sindikate krajnje opasnu ideju, da ozbiljno razmišljaju o tome da se zabrani štrajk u javnim službama. A ta je izjava, malo je reći, skandalozna!

Sve u svemu, bili smo izloženi pritiscima sa svih strana, no krajnji ishod - potpisivanje Sporazuma, koji ima snagu kolektivnog ugovora – ako ništa, u konačnici je dao legitimitet aktivnostima triju sindikata jer smo od onih koji su proglašavani "remetilačkim faktorom" s "nelegitimnim zahtjevima" i "upitnom reprezentativnošću" ipak postali "netko s kim se nešto potpisuje".

Dakako, sama ta činjenica ne može biti i nije svrha sama po sebi, no ipak je čvrsto polazište za naše daljnje zajedničke aktivnosti. Ono što nismo uspjeli dobiti industrijskim akcijama, nastojat ćemo ostvariti radom u zajedničkim povjerenstvima, kako je to definirano Sporazumom.

No te aktivnosti ne mogu trajati dovijeka – jednostavno, ako ne bude išlo tako, morat ćemo opet pribjeći drugim sindikalnim metodama. No ništa od toga neće biti moguće bez vas, bez vašeg odobrenja – pitali smo vas dva puta, pitat ćemo vas opet!

I zato vas molim da budete strpljivi i imate povjerenja u zajedničke prosudbe i odluke čelnika sindikata jer "nitko nikoga nije izdao", "ništa nije dogovoreno ispod stola", kako se to često može pročitati u komentarima na društvenim mrežama.

Odlučni smo da idemo dalje zajedno; čekaju nas mnogobrojne aktivnosti - od nastavka pregovora za TKU, GKU pa do rada u povjerenstvima – i zato nam treba vaša podrška, vaša snaga, odlučnost i zajedništvo. Jer, bez vas su Kroflin, Stipić i Turalija tek slova i potpisi na papiru.

I na kraju, drage članice i članovi, želim vam uspješan i što manje stresan početak nove nastavne godine!

S poštovanjem,

Zrinko Turalija, predsjednik NSZSŠH